

[Jørgen Tved]

Forslaget fra Socialdemokratiet om centrene synes vi på flere områder understøtter det, der er sagt af SF. Vi ser ikke nogen modsætning i de to forslag. Vi kan godt leve med, at der skal gøres lidt flere forsøg og måske også lægges lidt flere planer. I det hele taget er det ikke noget dårligt at have et perspektiv og en plan at arbejde efter. Men vi har naturligvis også noteret os det, der er sagt under debatten her, og erfaringerne fra det politiske liv: at man nedsætter en komité eller et undersøgelsesudvalg eller andre ting for ligesom at få skubbet løsningen af problemerne noget fra sig. Vi er meget enige i det, der er sagt herfra: at det nu er handling, der skal til for ikke at drukne tingene i for mange undersøgelser. Der er lavet forsøg rundt omkring – sundhedsministeren nævnte nogle, og Venstres ordfører nævnte et andet – så vi synes, at man på baggrund af de erfaringer, der er gjort, kan begynde at tage beslutninger.

Vi er altså lidt nervøse for, at en nedsættelse af en komité eller et udvalg kan betyde en udskydelse, men naturligvis skal perspektivet og planlægningen være i orden. Derfor er vi positive over for begge de to forslag, og vi håber, at de kan få en hurtig vej, så vi kan få et hurtigt resultat. En forbedring på området er i hvert tilfælde påkrævet.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Den skal blive meget kort. Jeg skal gerne erkende, at hr. Jørgen Tved sikkert er større ekspert i socialisering, end jeg er. Det, jeg mente, var, at jeg ikke tror, det løser nogen problemer at ansætte lægerne i det offentlige tjeneste.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 78 om nedsættelse af et udvalg til udarbejdelse af forslag til en sundhedslov, fru Birgitte Husmark, har ordet.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne gøre det helt klart for Folketinget og for sundhedsministeren, at vores glæde over ministerens tilslutning til WHO's »Sundhed for alle år 2000« kan ligge på et meget lille sted, fordi sundhedsministerens tilslutning ikke udmønter sig i noget ud over, at der vil komme endnu et skrift. Vi siger, at vi gerne vil have

rede på, præcis hvad det er for nogle administrative og økonomiske vanskeligheder, der i øjeblikket hindrer, at man kan lave et sammenhængende sundhedssystem, som tager udgangspunkt i det lokale område, som bliver ægte forebyggende, og hvori faggrupperne kan arbejde på lige fod med hinanden. Hvis vi ikke gør det attraktivt for kommunerne at lave en sådan opbygning, kommer vi ikke ud over de få, få, få forsøg, der er i øjeblikket.

Som jeg sagde før, er den sundhedspulje, der er at trække på, meget lille. Jeg kender også forsøget i Nibe og ved, at man har ansat en konsulent til at hjælpe med samarbejdet, og jeg synes, det er et fint forsøg, og at det er godt, at man er i gang den vej. Men for at bruge det gamle kinesiske udtryk: Hvis de tusind blomster skal blomstre, skal der altså sættes helt anderledes aktivt ind.

Jeg mener, det er helt rigtigt, at vi skal gå to veje samtidig. Vi skal sætte alle de sundhedscentre i gang, hvor der er basis for at gå i gang, samtidig med at vi foretager en vurdering af, hvor de administrative og økonomiske nødder er. Det er jo ikke så ligetil at gå i gang. Det kan man se i beretningerne fra de sundhedscentre, der langt om længe er kommet i gang eller er ved at komme i gang. Det kræver et meget langt forarbejde, hvis det netop ikke skal være noget, man trækker ned over hovedet på folk, og det er bestemt ikke SF's mening, at det er det, der skal komme ud af det.

Forarbejdet kræver, at en gruppe brugere, borgere, en gruppe politikere og en gruppe fagpersoner, som har et fælles ønske om at gå sammen, og som udvikler tanker og ideer, præciserer, hvad det er, man vil, og derefter kaster det ud til diskussion blandt dem, der skal nyde godt af det tværfaglige samarbejde. Hvis ikke man starter nedefra på den måde, er der i hvert fald ikke noget, der vil lykkes.

Samtidig er det vores, beslutningstagernes og politikernes, opgave at starte ovenfra, sådan at rammerne og finansieringen er i orden, så der ikke er nogen økonomiske strukturer, som gør, at det er håbløst at gå i gang med det her, for ellers vil alle de penge, der bliver givet ud i kommunen til forebyggende aktiviteter, bare være væk, og så nyder andre instanser godt af de besparelser, der er lavet. Bevares, borgerne og brugerne vil da i de pågældende kommuner kunne nyde godt af det, men i de økonomisk